

på begge heste. Det er det, vi tror giver den højeste og den bedste gevinst. Det er grunden til, at vi har den politik fra Socialdemokratiets side.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Nu er jeg desværre nødsaget til at holde fast i bemærkningen om offentlig produktionsvirksomhed. Nu siger fru Lissa Mathiasen, at vi skal spille på begge heste. Det lyder da meget tiltalende, men jeg vil igen henvisse til den undersøgelse, som Teknologisk Institut har foretaget, og som jeg nævnte i mit oprindelige oplæg. Hvad er det, den siger? Den siger, at Danmark har en offentlig egenproduktion, der er dobbelt så stor som de lande, vi normalt sammenligner os med.

Hvis man nu i større omfang overlod en lang række af de opgaver – det dér med at slå græsset, vedligeholde bygningerne, madlavning, rengøring – til private virksomheder, havde man virkelig skabt muligheder for, at vi kunne etablere masser af små virksomheder i Danmark.

Men det er lige præcis det, man ikke gør. Det er lige præcis det, man ikke gør. Man fremmer det offentlige muligheder for at producere mere, for at eksportere mere osv., og samtidig lægger man flere byrder på erhvervslivet til skade for de selvstændiges etableringsmuligheder.

Det kan lyde meget smukt det dér med at ride begge heste, men hvis det betyder, at man rider den ene på den andens bekostning, i det omfang som tilfældet er i øjeblikket, må jeg sige, at så forstår jeg godt, at vi er det land i Europa, der har den laveste iværksætterrate overhovedet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er, som om hr. Svend Erik Hovmand helt overser, at når vi taler velfærdsservice – jeg nævnte infrastruktur, jeg nævnte miljøområdet – er man i dag fra det offentlige side i besiddelse af en ekspertise, en kompetence. Der er også private virksomheder, der har ekspertise på nogle af de områder, ja, og jeg synes også, det er helt fint, at de i samarbejde med andre private virksomheder kan gå ind i det her, men jeg mener også, at hr. Svend Erik Hovmand er nødt til at anerkende og indse, at forudsætningen for, at vi er i stand til for alvor at få det her op at stå i form af en øget eksport og gerne en meget stor eksport – muligvis den største, vi vil se overho-

vedet ifølge de vurderinger, der foreligger – er, at der er nogle, der går ind og tør gøre brug af den viden, de erfaringer og de muligheder, man har i den offentlige sektor, kombineret med de praktiske og gode erfaringer, man har også i den private sektor. Det er den måde, hvorpå jeg mener vi vil nå længst.

Det forhindrer ikke en selvstændig eller en, der har ønske om at blive selvstændig, i at gå i gang. Jeg synes, at vi skal lægge os meget kraftigt i selen for, at vi får en politik – såvel erhvervspolitik som uddannelsespolitik – der kommer til at betyde, at vi ser flere, der ønsker at starte op selv.

Formanden:

Hr. Svend Erik Hovmand for en kort bemærkning og derefter fru Pernille Sams som ordfører.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har intet imod, at man nyttiggør de erfaringer, man har i den offentlige sektor på velfærdsområdet og vedrørende samarbejde osv. – overhovedet ikke. Det er ikke det, jeg taler om.

Det, jeg taler om, og det, som jeg har noget imod, er, at vi ved hjælp af en skattereform og ved hjælp af den måde, vi tilrettelægger den offentlige aktivitet på her i landet, tager brødet ud af munden på de små virksomheder. Når vi har en offentlig selvudførelsesgrad, der er dobbelt så stor som de lande, vi sammenligner os med, forstår jeg godt, at vi har europarekord i lav iværksætterrate, at vi er det land i Europa, hvor de færreste tør starte ny virksomhed. Det er vi jo simpelt hen, fordi det offentlige tager flødeskummet af lagkagen og udfører alt for meget arbejde selv, også arbejde, som det offentlige overhovedet ikke burde beskæftige sig med.

Pernille Sams (KF):

Man kan vælge flere indfaldsvinkler, når man skal kommentere regeringens erhvervspolitiske redegørelse for 1995. Den er ikke hverken sort eller hvid; der er både gode og dårlige elementer i den, og ikke mindst kan man måske undre sig over elementer, som slet ikke er kommet med.

Af de positive elementer kan man som konservativ ikke lade være med at glæde sig over, at regeringen gør flere af vore krav og ønsker til sine egne, f.eks. er erhvervsministeren blevet meget optaget af at give erhvervslivet bedre